

K E N D E L S E

Afsagt den af Østre Landsrets 6. afdeling
(landsdommerne Risbjørn, Østerborg og Meinecke-Søes (kst.)).

6. afd. kære nr. S-3558-96:

Anklagemyndigheden

m o d

- 1) E 1
(cpr.nr.)
(Advokat Thorkild Høyer e.o.)
- 2) E 2
(cpr.nr.)
(Advokat Niels Forsby e.o.)
- 3) E 3
(cpr.nr.)
(Advokat Niels Forsby e.o.)
- 4) E 4
(cpr.nr.)
(Advokat Niels Forsby e.o.)
- 5) E 5
(cpr.nr.)
(Advokat Niels Forsby e.o.)
- 6) E 6
(cpr.nr.)
(Advokat Niels Forsby e.o.).

E1 , E2 , E3
, E4 , E5 og
E6 har påkæret Københavns Byrets 8. afd.s
kendelse af 19. september 1996 (3948/96), hvorefter de af dem
rejste krav om erstatning for skudskader blev afvist.

Forsvarererne har indgivet kæreskrifter.

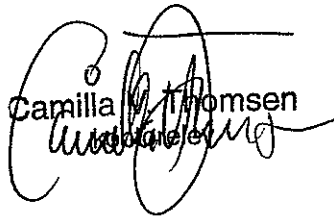
I henhold til de af byretten anførte grunde

b e s t e m m e s :

Den påkærede kendelse stadfæstes.

21 OKT. 2009

Camilla Thomsen
advokat



Udskrift af dombogen

Den 19. september 1996 blev i
sag nr. 3943/1996, 3944/1996, 3945/1996, 3946/1996, 3947/1996,
og 3948/1996,
de erstatningssøgende

E1
cpr.

og
E2
cpr.

og
E3
cpr.

og
E4
cpr.

og
E5
cpr.

og
E6
cpr.

mod
anklagemyndigheden,

afsagt følgende

K E N D E L S E :

E1 har gennem advokat Thorkild Høyer ved skrivelse af 14. februar 1994 fremsat krav om erstatning i medfør af retsplejelovens § 1018 a, i anledning af, at han har været frihedsberøvet i perioden fra den 19. maj 1993 kl. 18.10 til den 22. maj 1993 kl. 11.21 som sigtet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119.

E2 har gennem advokat Niels Forsby ved skrivelse af 9. marts 1994 fremsat krav om erstatning i medfør af retsplejelovens § 1018 a, i anledning af, at hun har været frihedsberøvet i perioden fra den 19. maj 1993 fra kl. 16.25 til den 22. maj 1993 kl. 11.21 som sigtet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119.

E3 har gennem advokat Niels Forsby ved skrivelse af 9. marts 1994 fremsat krav om erstatning i medfør af retsplejelovens § 1018 a, i anledning af, at han har været frihedsberøvet fra den 19. maj 1993 ca. kl. 17.30 til den 22. maj 1993 kl. 11.16 som sigtet for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 119.

Kravene fra de erstatningssøgende

E1

E2

og

E3

omfatter endvidere erstatning for sive og smerte m.v. i anledning af, at de erstatningssøgende blev ramt af skud afgivet af politiet den 19. maj 1993 på , København.

E4

E5

og

E6

har gennem advokat Niels Forsby ved skrivelse af 26. april 1995 fremsat krav om erstatning i medfør af retspleje-

lovens § 1018a, i anledning af, at de den 19. maj 1993 blev ramt af skud afgivet af politiet.

Ved tilkendegivelser modtaget i retten den 21. februar 1996 har anklagemyndigheden nedlagt påstand om, at erstatning for frihedsberøvelse nægtes, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, da de erstatningssøgende E1 , E2 og E3 selv har givet anledning til foranstaltningen.

For så vidt angår påstandene om erstatning for skudskaderne har anklagemyndigheden principalt nedlagt påstand om afvisning, da påstandene ikke kan behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a, subsidiært påstand om frifindelse, og mest subsidiært om frifindelse mod betaling af et mindre beløb, end det krævede.

Den nedlagte afvisningspåstand er udskilt til særskilt behandling.

Det er af anklagemyndigheden anført, at kravene om erstatning for skudskader ikke kan tages under påkendelse under en sag, der behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a, idet skaderne ikke er opstået som en følge af afgivelse af skud, der var en foranstaltning i anledning af en strafferetlig forfølgning. Der blev afgivet skud for at tilvejebringe orden i gaden, således som det er politiets pligt efter § 108 i retsplejeloven. Endvidere kan skudafgivelsen ses som en nødvergehandling, idet politifolkenes liv og helbred var i overhængende fare.

Det af af de beskikkede advokater anført, at politiets brug af skydevåben skal betragtes som et led i en strafferetlig foranstaltning, hvilket ses af, at politiet anvendte den omstændighed, at personer var ramt af skud, som grundlag for sigtelser for overtrædelse af straffeloven. Endvidere har de beskikkede advokater anført, at der bør gives de erstatningssøgende vide rammer for påkendelse af krav efter retsplejelovens kapitel 93

a, da de herved har en nemmere adgang til prøvelse ved domstolene end ved civilt søgsmål.

Der er sagen dokumenter uddrag af Østre Landsrets dom af og Højesteret dom af 2. februar 1996.

Domsmandsretten bemærkninger:

Det lægges til grund, at afgivelsen af pistolskud ikke er sket med det formål senere at drage bestemte personer eller persongrupper til strafferetligt ansvar for de handlinger, der blev rettet mod politifolkene, men for at sikre politifolkene mod en overhængende fare for at blive ramt af stenkast og iøvrigt blive udsat for anden form for vold fra uromagernes side.

Under disse særlige omstændigheder findes skadesforvoldelsen som følge af politiets afgivelse af pistolskud ikke at være sket som led i en strafferetlig forfølgning. Herefter findes de rejste erstatningskrav som følge af skudskader ikke at kunne påkendes under en sag, der behandles efter retplejelovens kapitel 93 a.

T h i b e s t e m m e s :

De af E1 , E2 ,
E3 , E4 , E5
og E6 rejste krav om erstatning for skudskader afvises.

De erstatningssøgende E4 , E5
og E6 betaler sagens omkostninger, herunder 3.000 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Niels Forsby.

Henrik Gunst Andersen

